

sprejemajo zastonj, ali
rokopise se ne vrata.
Uredniški zaključek je
vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo
ni odgovorno. Cena
oznanih (inseratov) je
za $\frac{1}{4}$ strani K 100.—
• $\frac{1}{2}$ • • 80.—
• $\frac{1}{4}$ • • 40.—
• $\frac{1}{8}$ • • 20.—
• $\frac{1}{16}$ • • 10.—
• $\frac{1}{32}$ • • 5.—
• $\frac{1}{64}$ • • 2.—

Pri večkratnem oznamenilu
se cena primerno zniža.

ni m
prihodne nedelje.
Naročna velja za Av-
strijo:
Za celo leto K 10.—
• pol leta • 5.—
• četr leta • 2'50
Za Ogrsko in inozem-
stvo:
Za celo leto K 11.—
• pol leta • 5'50
Naročino je plačati
naprej. Posamezne šte-
vilke se prodajajo po
20 v.
K 24.—
Uredništvo in upravn-
sivo se nahaja v Ptiju,
gledališko poslopje št. 3
Tiskalnice za
naj proti v
psvo
enstrase 21

K 60
universalni
za mal
orno pripr
ite maka, d
sladkorja, b
Cena za ko
K 24.—
Uredništvo in upravn-
sivo se nahaja v Ptiju,
gledališko poslopje št. 3

a e sprejm
ik v Pt
ass
trgovec,
in P
O
ei (1
V P
D Š
ovi s
X X
A X
V in
delav
e sp
S. Sc
uptpla
v Ptiju

Stajerc

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubili!

"Kmečki stan, srečen stan!"

Štev. 41.

V Ptiju, v nedeljo dne 13. oktobra 1918.

XIX. letnik.

Mir in vojna.

Ogromna bitka na zapadu. Nemci se umikajo pred številnim sovražnikom. — Pred velikimi historično-političnimi dogodki v Avstriji.

Konec vojne —

Stajerc . . . !

Avstrija,

se je v zvezi z Nemčijo skozi štiri in pol leta hrabro branila proti celiemu svetu sovražnikov. Na širnem polju neizmerne Rusije, v divjem balkanskem gorovju Srbije, v valaški ravni Rumunije in v solčni Italiji žela je v zvezi s svojo zvesto zaveznicu Nemčijo lovorike krasnih zmag in zasedla na vseh bojiščih ogromne pokrajine sovražnega ozemlja in daleč od državnih mej v sovražnih deželah so vihrale ponosno zastave dvo-glavega avstrijskega orla . . .

legli sta v avstrijskem zaledju . . . Politično-revolucionarni položaj izdajalskih Slovanov je prisilil našo in nemško državo na te kapitulacije. Iz tega vzroka sta bili prisiljeni podati svojo usodo v roke Wilsona, da preprečita nadaljnjo nepotrebno prelivanje krvi.

Hudodelstvo, ki so ga povzročile avstrijske vlade iz zgolj brezobjektivnosti in malomarnosti se sedaj nad njo samo prav bridko maščuje . . .

Mi, ki smo tej nehvalenej državi držali zvestobo do zadnje piščice, se hočemo v tem zadnjem trenutku samouprave spomemovati in isto tudi samim sebi pripisovati. Pripraviti se moremo tudi mi, da vstopimo vredni pod zaščito naroda, abecemu že sto in stoljetja pristojamo. V tem, ak oni obliki mora sedanja država razpasti. Zgraditi se mora nova hiša, katera nas mora najti kot nje upravičene prebivalce v vsem pripravljeni. In tako smo se v tej usodepolnej urri za večno združili in sklenili in tako združeni si hočemo brez vsakega ozira in brez prizanašanja sedanjih vlad našo boljšo bodočnost zagotoviti, kajti mi tvorimo le vejo onega mogičnega debla, kateremu po naravi pripadamo. Vstvariti se mora „nova Avstrija“, ki bude stala v tesni in večni zvezi z zvesto sosedno državo, in kakoršno zapoveduječe želi in zahteva skupni interes našega ljudstva. Vstvariti in ojačiti so mora, da se zamore pri prihodnjem kipenju slovanskim in romanskim valovom v bran postaviti, kadar bo to zahteval drugi del svetovne zgodovine!

Čeprav so ententne države, kakor nam javljajo zadnja poročila našo mirovno noto odklonile, se vendar smelo načeljamo skorajnjega konca,

Iz govorov Staneka, Daszyński, Korošca in drugih v državni zbornici je jasno razvidno, kam stremijo, ko odklanajo celo avtonomijo, ponujano jim od ministerskega predsednika Hussareka. Njih programi so samostojno češko in poljsko kraljestvo in samostojna ter neodvisna jugoslovanska država. Oni nočejo o Avstriji, o njeni preteklosti in prihodnosti in o njeni državni upravi ničesar več vedeti in slišati, oni želijo le proč od Avstrije ter se hočejo od nje s silo ter s pomočjo naših sovražnikov iztrgati. Ustvariti hočejo novo Srednjo Evropo, imeti hočejo svojega lastnega kralja in ne marajo ter se ne ozirajo več na slavno habsburško dinastijo . . . Njih želja in cilj je — „proč od Avstrije!“

Načelnik češke zveze Stanek je zadnjo sredo v državni zbornici vendar jasno izjavil, da ima Wilson prav, da se noče z Avstrijo pogajati. Postavil se je na stran Bolgarije in je rekel tudi, da Čehi niti kapljece krvi niso prostovoljno za Avstrijo prelili . . . V našem, še do sedaj avstrijskem parlamentu je z občudovanjem slavil hrabrost čehoslovaških izdajalskih brigad, o katerih je rekel, da so se v najnevarnejših trenutkih hrabro žrtvovale, da resijo entento iz nevarne situacije. Bahal in hvalil se je, da so njegovi Čehoslovaki preprečili padec Pariza in Calaisa in zato bodo dobili zaslugo od entente. Tako in slično se je govorilo v avstrijski državni zbornici . . . In radi tega so podlegle osrednje države. Avstro-Ogrska in Nemčija nista podlegli na bojiščih, marveč pod-

držav ameriških s predlogom, da naj z njo in njenimi zavezuški sklene takojšnje premirje na kopnem, na morju in v zraku ter neposredno nato prične s pogajanjem o sklepu miru, za kateri naj bi tvoril podlago 14 točk poslanice g. predsednika Wilsona kongresu z dne 8. januarja 1918 ter širi točke iz govoru gosp. predsednika Wilsona z dne 12. februarja 1915, čemur naj bi se oziralo tudi na izvajanja gosp. predsednika z dne 26. septembra 1918.“

Dunaj, 4. oktobra. Napovedani mirovni korak centralnih držav je bil danes izvršen. Centralni državi sta storili ta korak v medsebojnem sporazumu in se jima je pridružila tudi Turčija. Avstro-Ogrska je potom španske vlade, Nemčija preko Nizozemske storila demarš pri Wilsonu ter izrekla pripravljenost, sprejeti njegovih 14 točk ter se pogajati na tej podlagi in na podlagi poznejših teh njegovih točk. Obenem so centralne države predlagale premirje.

Poročilo o tem koraku se bo izdalo najbrže tekmo jutrajnjega dneva in sicer bo sporočil o tem koraku v Berlinu novi državni kancler princ Maks Badenski, v Avstriji pa bo vlada podala tozadovno izjavo v poslanski zbornici.

Wilsonov mirovni program.

V boljše razumevanje mirovne ponudbe centralnih držav razglasamo Wilsonove zahteve, ki jih je stavil 8. januarja, 12. februarja oziroma 27. septembra t. l., koje so sedaj centralne države izrekle sprejeti.

Štirinajst točk poslanice.

1. Vse mirovne pogodbe so javne in se sklepajo javno.

2. Prostost morja izven teritorijalnih voda v miru in v vojni, razen morij, ki se mednarodno zapro.

3. Enakost trgovinskih odnosa, odstranitev gospodarskih ovir.

4. Garancijo za znišanje oborožanja.

5. Nepristranska ureditev kolonialnih vprašanj.

6. Rusija naj neodvisno odloča o svojem političnem razvoju in o svoji narodni politiki.

7. Izpraznjenje in obnovitev Belgije.

8. Izpraznjenje in obnovitev zasedenih pokrajin Francoske. Alzacija Lorena se vrne Francoski.

9. Poprava mej Italije v jasnih narodnih mejah.

10. Avstrijskim narodom, katerim se zagotovo mesto med narodi, naj se da prilika za samostojni razvoj.

11. Izpraznjenje in obnovitev Romunije, Srbije in Črne gore.

Spominjajte se ob vseh prilikah ubogih sirot za domovino padlih vojnikov in darujte za zgradbo sirotišnice in vgojevališča v Ptiju. Vsak, tudi najmanjši dar je dobrodošel!

